

skulle gageres, og hvilke Hensyn der skulle tages ved deres Valg, og flige Ting; men det er Noget, som vi nu engang have. Hvis vi nu fik en Theaterunderstøttelse til andre Byer, og maaskee til hver By i hele Landet, saa vilde vi her i hele den Tid, Rigsdagen er sammen, ikke have stort Andet at gjøre end forlige disse Byer med deres Theatre og undersøge nøiagtigt, om Understøttelsen skulde være større eller mindre, om Sangerne vare gode eller ikke, om de sang Tenor eller Bas. Alle deslige Ting vilde ideligt komme til at bestæf- tige os, og Petitioner vilde overvælde os fra dem, som ikke bleve lønede godt nok, og der vilde opstaae Klager fra dem, hvis Petitioner ikke bleve hørte. Lad os, derfor knuse dette Foster, før det kommer for Dagens Lys, ved ikke at bevilge disse 500 Rb. Kan Odense, og hele Fyen med Odense, ikke holde et Theater til sin Fornøielse og Lyst, saa lad Odense andrage paa, at den Sum, som bliver givet til Theatret her i Byen, som jo skal være et Nationaltheater, deles ud til samtlige Byer i hele Landet, og lad saa hver By i hele Landet holde sit eget Theater.

**Kirke- og Underviisningsminis-
ter:** Af de Forslag, der findes under det foreliggende Afsnit, angaaer det første, som er opført under Nr. 11, men som dog kun er stiller af et Mindretal af Finantsudvalget, et Tillæg af 500 Rb. til det ethnographiske Museum. Det ærede Medlem af Mindretallet, der talte først om dette Forslag, ytrede, hvis jeg ikke tager feil, at det af Sagkyndige var fundet, at det Fond, Musæet havde, var tilstrækkeligt; saaledes forekom det mig han sagde. Men det er mig aldeles ukjendt, at nogen Sagkyndig har afgivet nogen som helst Erklæring i den Retning. Jeg troer virkelig, at naar den Mand, som har begjæret dette Tilskud, og som i allerhøieste Grad er sagkyndig med Hensyn til dette Spørgsmaal, indstændigt har ønsket at faae dette Tillæg, er det ogsaa nødvendigt. Naar man har villet gjøre gjældende, at Tillægget er overordentligt stort, saa forekommer det mig virkelig ikke at være Tilfældet; thi

det maa erindres, at der kun er indrømmet dette Museum 750 Rb. til Indtjeb af de forskjellige Gjenstande til Musæet samt til at placere dem og til Inventariet, og, naar man forøvrigt har indrømmet Musæet en Vok, det fornødne Antal Betjent og saa fremdeles, har man jo gjort det i Erkjendelsen af, at det virkelig kunde have og har sin store Interesse og Betydning. Men, naar dette først er indrømmet, da synes det mig ogsaa naturligt, at man maa indrømme det Dussellige i, at det gjøres saa tilfredsstillende og fuldstændigt som muligt, naar det, der fordres som Bidrag dertil, ikke er nogen paa- faldende stor Størrelse. Jeg troer nu virkelig, at ethvert af Thingets ærede Medlemmer, der blot ved at see Musæet har gjort sig bekendt dermed, saavel som med de andre, der ere stillede under den samme Mandss Tilsyn og Varetagt, vil finde, at der paa ingen Maade er gaaet frem med Noget, som kunde ligne en unødvendig Osfæthed (Hør!). Det er jo ogsaa naturligt, at man med et ethnographisk Museum maa komme i Forbindelse med andre Lande, selv med „China“, om man end forøvrigt ikke har Noget med dette Land at gjøre. At dette er uundgaeligt ved et ethnographisk Museum, havde jeg virkelig ikke troet det var nødvendigt at gjøre den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amt (Alberti) opmærksom paa. Jeg holder mig nu fuldkommen overbevist om, at man blot ved at see dette Museum vil midt under Alt, hvad der ibrigt derved vil være interessant og overraskende, dog maaskee meest overraskes ved, at det har været muligt at tilveiebringe alt Dette ved Hjælp af en saa ringe Sum som den, der er bleven tilstaaet den Mand, der saa utrætteligt bestæf- tige sig dermed (Hør!). Dette skyldes i allerhøieste Grad denne Mandss Personlighed, da han har en særegen Gave til ikke blot med en mageløs Iver at hellige sig de Gjenstande, han har under sig, men til lige til i den Grad at vinde alle Folk for sig; at han er istand til med forholdsvis utroligt ringe Midler at tilveiebringe det, som i andre Lande koster ganske andre og overordentligt store Summer. Jeg holder mig